

Endelig er der Afsnit III om Frimenighedens Adgang til Brugen af Folkekirken Kirker. Det er jo noget, der stemmer overens med Lov og gældende Praksis, dog med Undtagelse af Bestemmelsen i § 18, der betyder en Udvidelse, som jeg maaske særlig maa takke for; da det, som vi hørte forleden Dag, var i min Valgkreds, der var kommet en Sag frem, som nødvendiggjorde denne Bestemmelse, der gaar ud paa, at ved de Gudstjenester, der afholdes i Folkekirken Kirker ved en Frimenighedspræst, kan denne Frimenighedspræst give en ikke-præsteviet Lov at tale fra Prædikestolen eller Kordøren, naar han selv er til Stede. Frimenighedspræsten faar altsaa den samme Ret som Sognepræsten og Distriktspræsten.

Afsnit IV indeholder de almindelige Bestemmelser, som i Virkeligheden i det væsentlige er de nugældende, og jeg skal derfor ikke komme ind paa Enkeltheder. Der staar, at det norske og det svenske Sprog kan benyttes i Kirkerne; med Hensyn til det tyske Sprogs Benyttelse i de sønderjydske Landsdele skal de fornødne Regler gives ved en kongelig Anordning.

Jeg kommer saa til Lovforslaget om Adgang til Præsteembeder. Den midlertidige Lovgivning gøres her vedvarende, men der indføres nogle Ændringer i den. Ifølge Lovforslaget gives Adgang til at beskikkes til Præst i Folkekirken til Mænd, der har taget Skoleembedseksamen med Kristendoms-kundskab som et af Fagene, medens der i den nugældende Lov i Almindelighed er Tale om Universitetsseksaminer. Skoleembedseksamen med Kristendoms-kundskab som et af Fagene er en meget fortræffelig Eksamen, der giver en rent kulturel Basis og samtidig en Kristendoms-kundskab, som efter min Mening maatte være tilstrækkelig til at gøre en Mand ligestillet med teologiske Kandidater, men jeg ved, man i det kirkelige Udvalg var ængstelig for, at de studerende skulde forlade det teologiske Studium og i Stedet for tage Skoleembedseksamen med Kristendoms-kundskab som et af Fagene, og det er vel af Hensyn dertil, man har maattet begrænse Adgangen for disse sidste, saaledes som det er sket.

Ved Bestemmelserne i § 1, 3die Stykke, har man gjort det vanskeligere for Lægfolk at blive Præster, men efter min Mening maa der ogsaa være et kraftigt Ønske derom i Menigheden, hvis man skal give den en Lægmand til Præst; og der maa ogsaa tages Kauteler med Hensyn til, hvem der paa den Maade kan faa Adgang til Præstestillingen. Ikke alene Kirken, men hele Statssamfundet maa være interesseret

i, at de, der er Præster, har saa vid og saa human en Dannelse som muligt, naturligvis samtidig med, at de tror paa det, de forkynder. Disse Bestemmelser finder jeg, som sagt, i og for sig berettigede og antagelige, men jeg kan tænke mig, der kan være dem, der mener, at Adgangen for Lægfolk burde gøres lettere, og jeg synes heller ikke, der kan være noget i Vejen for at optage en Forhandling derom. I et andet af Paragraffens Stykker bestemmes det, at hvis en Lægmand, der er blevet Præst paa den i § 1, 3die Stykke, angivne Maade, søger Forflyttelse til et andet Embede, skal han gaa den samme Skærsild igennem som første Gang. Jeg kunde tænke mig, at denne Skærsild i alt Fald kunde gøres noget kortere.

Det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag er Forslaget om Valg af Biskopper. Det er vel et af de Lovforslag i Kompletset, som der vil staa mest Strid om, og man maa altsaa være forberedt paa en saadan Strid. Lovforslaget begynder med at sige, at samtlige Bispeembeder i den danske Folkekirke besættes ved Valg. Dette er jo utvivlsomt for adskillige en Brand udi Næsen, og jeg skulde ikke have noget imod, at vi tog den Brand bort. Der staar altsaa, at Embederne besættes ved Valg; men det vil ganske vist sige, at kun naar to Trediedeles af Menighedsraadsmedlemmerne i Stiftet og to Trediedeles af Præsterne i Stiftet enes om en bestemt Mand, indstilles han til Udnævnelse af Kongen. Jeg vil gerne se den Mand i den danske Folkekirke, der kan faa to Trediedeles af Præsterne i et Stift og to Trediedeles af Menighedsraadens læge Medlemmer til at stemme for sig; thi det maa være en Mand, der er ud over det almindelige, og det er netop saadanne Mennesker, vi skal have paa Bispestolene. Har ikke nogen Kandidat opnaaet et saadant Stemmetal, afæsker Ministeren samtlige Biskopper Erklæring over alle dem, paa hvem der er faldet Stemmer, og derefter træffer han sit Valg. Meningen er ikke helt klar, men efter Konteksten, efter Sammenhængen maa det være den, at Ministeren i sin Indstilling er bundet til dem, der har faaet Stemmer; selv om det kun er en enkelt Stemme; og han har ogsaa Ret til at indstille den, der kun har faaet en enkelt Stemme, naar Bisperne har udtalt sig.

Jeg ser, at i det kirkelige Udvalg — det er det eneste, jeg har at holde mig til endnu — er der nogle, der ikke mener, man skal indføre Bispevalg, men at man skal overlade Udnævnelsen til Kongen ligesom